

Hollandær'n sett fra *Fortitude*

Start - Mølen

Med mer eller mindre kliss stille før start kjørte vi motor til siste sekund før 5 minutter for å prøve å ha litt sig når start skuddet skulle gå. Med romslig startlinje og få båter var det nok av plass å ta av. Vi ville ha styrbord banehalvdel og holdt oss rundt ytre merke. Vi kommer sklidende inn mot merke der jeg plutselig legger merke til strømmen. Vi har tydeligvis ikke fulgt godt nok med i de foregående startene og må jobbe hardt for å holde oss borte fra linjene. Både LUPI og Flash har samme problemet. Vi jobber iherdig og bedømmer det til at vi ikke er over linjen idet skuddet går, men det er først gang jeg har gått over startlinjen med hekken først...

Med lett østlig trekk får vi så vidt båtfart, men ikke nok til å få det til å skli. Flash gjør derimot det og passer oss litt i lo på vei mot første merke. Totalt sett er feltet godt samlet. Marielle ligger lengst øst ett stykke fra merket, resten av feltet runder merket og går på maks kryss mot Mølen. På det lette føret gjør vi alt vi kan for å ha fri "vind" og slår oss bort når vi havner i nærheten av andre. Vi sliter med å få båten til å gå, så Fritt Fram, Flash og Inocean skli litt fra oss. Simare ligger litt nord for oss, LUPI ligger litt bak mens Marielle ligger langt syd. Det kommer noen flerrer fra syd-vest som vi vil møte, men det klarer ikke fylle fjorden og det blir igjen stille. Etter vel og lenge kommer det bris fra sør-sørøst, posisjonene i feltet er omtrent det samme, men vi har mistet kontakt med Inocean og Simare. Vinden øker fortest lengst nord (mot Hurum landet), så de som ligger lengst nord får best trykk og har bedre skjæring. Marielle som ligger lengst syd feltet sliter med å komme i gang. Fritt Fram og Flash runder Mølen noen minutter før oss

Mølen – Hollenderbåen

Rundt Mølen er det tett med båter og igjen prioriteter vi å få fri vind. Vi slår oss opp gjennom feltet, men sliter med båtfart. Vi går opp mot Horten landet og ser Simare ikke langt foran oss. Vi bytter til tung genua når vinden nærmer seg 10 knop. Vi sliter fortsatt med båtfart og finner ikke helt ut av det. Mer jobbing og fin trimming hjelper og vi kommer etter hvert opp i normal marsj fart på styrbord halser, men mangler litt på babord halser. Kan hende det er instrumentene som lurer oss for vi har tatt igjen Simare og har bedre fart med samme høyde. Vi tar også inn på Fritt Fram.

Utover fjorden holder vi oss langs Vestfoldlandet, men ser at vi har motstrøm. På vei sydover tar vi ett siste slag inn mot Torgeirsgapet og bedømmer at vi er nesten på layline. På styrbord halser mot Hollenderbåen får vi liftere og etter hvert en vedvarende vestlig dreining som gjør at vi må ta stikk i skjøtet. Vi er også kommet for nærme Bolærne så det er slengete og ujevn vindstyrke. Simare tok ikke det siste slaget og seiler full kryss. De kommer opp mot oss fra le. Ved runding Hollenderbåen er vi noen minutter etter Fritt Fram og under minuttet foran Simare. Hadde vi ikke tatt det siste babord slaget mot Torgeirsgapet hadde vi antakelig vært helt i hekken på Fritt Fram...

Hollenderbåen – Mål

Etter Hollenderbåen blir det spinnaker mot Rauer. Det blåser 10-12 knop og 160-170 sann vinkel. Vi tar skjæring for å få surfer og faller av når vi får de. Vi tar muligens litt inn på fritt Fram, men har Simare hakk i hel. Vi jibber over til babord halser og har 150-160 grader sann vinkel mot den østligste av de røde stakene ved Rauer. De fleste går ganske langt rundt merkene, noe jeg finner litt snodig, det blir unødvendig langt å seile, skjæringen mot nordspissen av Rauer er bra, så her blir det bare å gå rett på. Fritt Fram tar så mye skjæring at de må jibbe tilbake til styrbord inne i Rauerbukta. Vi jobber med å gå så lavt vi kan uten å miste fart. Simare gikk et stykke lenger øst før de jibbet og ligger midt i sundet.

Vi følger med på båter foran som går nærme nordspissen av Rauer for å se om det er vind der. Det ser greit ut, så vi runder ganske nærme og går ut i fjorden. Det er lenge siden vi bestemte oss for å gå ut; vi føler at det er riktig og vi ikke har all verden å tape. Vi regner med at i hvert fall Flash og Marielle ligger foran oss. Det er merkverdig få som går ut, det ser ut til at de fleste er fornøyde med å seile i kø nordover. Vi fokuserer på å holde oss unna konflikter med båter vi tar igjen og jobber med båtfart. Vi holder oss på en skjæring på 150-160 grader sann vinkel. Hver gang Fritt Fram blir synlig bak øyene følger vi nøye med på vår plassering, og vi synes det ser ut til å funke, men vi vet vi kommer til å seile noe lengre.

Når Fritt Fram kommer nord av Eldøya ser vi at vi er klart foran. Vi holder oss til skjæringen og har kurs mot Horten. De andre båtene som har gått vest av øyene faller ned og sikter rett mot Gullholmen. De forsvinner fort bakover. Vi regner oss frem til riktig punkt å jibbe på for å få samme skjæring rett på Gullholmkrakken. "Alle" andre båter går i sundet mellom Gullholmen og Jeløya og stopper litt opp der. Etter sundet er vinden langt mer østlig og båtene langs land går med meget skarp skjæring. Fritt Fram passerer sundet et minutt eller to etter at vi har passert Gullholmkrakken. Vi har jevn fin vind og skjæring på 140 grader og sklir fort fra båtene som er nærmere land. Nå er det bare å sikte mot mål å håpe at noen av de andre 40.7 befinner seg der inne. Rett nord for Bile dreier vinden enda mer på nesa og stilner. Vi må ned med spinnaker og opp med genoa. Synd det er den tunge vi har liggende opp og at den lette fyller omtrent hele salongen. Skifte av forseil er uaktuelt. Vi holder fart i båten og passerer flere som ligger helt stille. Vi får en flere fra sørøst før vi stopper opp og kommer oss i mål.

Oppsummering

En halvtime med dårlig båtfart og kanskje ikke det beste banevalget samt et par minutter på feilhalser ved Torgeirsgapet straffet seg kraftig på resultatlistene, og det skal man bli. Vi endte som nummer 4, ca 5 minutter bak nr 3 og 12 minutter bak nr 1, mens Fritt Fram kom i mål ca 20 minutter etter oss. De ble antakelig hardt straffet av døende vind mot mål, men det er ingen tvil om at vi gjorde de riktige valgene etter runding Rauer. Vi har flere ganger erfart hvor mye det lønner seg å ha skjæring på lett spinnakerføre, og denne gangen traff vi riktig skjærevinkel. Intens jobbing med å holde maks båtfart og gå så lavt som mulig gjorde stort utslag.